



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA NR. 215
din 30.05.2018

Dosar nr.: 222/2017

Petiția nr.: 2315/25.04.2017

Petent:prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”

Reclamat:, director al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București (r1)
:....., șef serviciu Resurse Umane din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București (r2)

Obiect: refuzul aprobării cererilor de mutare cu locul de muncă în localitatea natală

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul petentului

....

2. Numele și sediul reclamatului

..... director al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București cu sediul în cu sediul în București, Calea Victoriei nr.19, sector 3

....., șef Serviciu Resurse Umane din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură în București, str. Alexandru Beldiman nr. 2-4, sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenții sesizează Consiliul cu privire la neacordarea sporului pentru îndeplinirea misiunilor polițienești precum și neacordarea dreptului de a purta armamentul din dotare pe motiv că sunt puși la dispoziția unității.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Părțile au fost citate pentru data de 16.05.2017, la sediul CNCD.

6. La termen părțile au lipsit.

7. Părțile reclamate au formulat puncte de vedere, ulterior acestea au fost comunicate petentului.

8. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

9. Prin petiție (filele 1-26 din dosar) petentul arată faptul că membrii de sindicat sunt supuși unui tratament discriminatoriu de către reclamați față de alți colegi polițiști cărora le-au fost acordate sporurile pentru îndeplinirea misiunilor polițienești, precum și neacordarea dreptului de a purta armamentul din dotare pe motiv că sunt puși la dispoziția unității.

10. Prin concluziile scrise, adresa nr. 2913 din 26.05.2017 (filele 84-90 din dosar) solicită respingerea excepției de necompetență a Consiliului invocată de către părțile reclamate, în acest sens Consiliul este cel care stabilește cu prioritate competența/necompetența față de aspectele sesizate. Reclamații nu au adus argumente cu privire la motivele care au stat la baza acordării sporurilor pentru îndeplinirea misiunilor polițienești precum și neacordarea dreptului de a purta armamentul din dotare pe motiv că sunt puși la dispoziția unității.

Susținerile părților reclamate

Părțile reclamate prin adresa nr. 2603 din 11.05.2017 și adresa nr. 2604 din 11.05.2017 au depus puncte de vedere comune

11. Prin adresa nr. 2603 din 11.05.2017 și adresa nr. 2604 din 11.05.2017 părțile reclamate au invocat excepția de necompetență a Consiliului pe motiv că petenții își arată nemulțumirea pentru o situație de fapt ce rezultă din emiterea unor acte administrative cu caracter individual și normativ, competența legalității acestora revenind instanței de contencios administrativ.

De asemenea, au invocat și excepția obiectului vădit nefondat raportat la domeniul de aplicare al prevederilor OG 137/2000, republicată.

12. Cu privire la aspectele sesizate de către Sindicatul Polițiștilor din România "Diamantul" pentru membrii săi....., prin care sesizează că aceștia sunt discriminați în raport cu alți polițiști care desfășoară aceleași atribuții, petenții neindicând, în concret, care sunt respectivele misiuni sau acțiuni pe care au fost obligați să le execute.

Consideră că trebuie avut în vedere, încă de la început, faptul că cei doi petenți polițiști sunt puși la dispoziție, în acest sens fiind emise Dispozițiile directorului general al D.G.P.M.B. nr. 5564/02.09.2011 și nr. 1226/22.01.2016 pentru . respectiv, instituția punerii la dispoziție fiind reglementată în Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

Din conținutul celor două acte administrative rezultă că cei doi petenți polițiști sunt puși la dispoziția Sectorului 4 Poliție - Secția 15 Poliție, având în vedere că au fost trimiși în judecată *pentru săvârșirea unor infracțiuni cu intenție*.

Astfel, conform art. 27²¹ alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, "polițistul este pus la dispoziție când față de acesta s-a pus în mișcare acțiunea penală, cu excepția situației în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare pentru o infracțiune din culpă care nu este în legătură cu serviciul", iar potrivit alin. (4) " pe perioada punerii la

dispoziție, polițistul îndeplinește acele sarcini și atribuții stabilite în scris de șeful unității, comunicate sub semnătură".

13. Drepturile salariale ale celor doi polițiști sunt stabilite prin Dispozițiile directorului general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București 564/02.09.2011 și nr. 1226/22.01.2016, acte administrative în accepțiunea art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

14. În concluzie, consideră că autoritatea competentă în speța prezentată de petenți este autoritatea judecătorească și nu Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Potrivit dispozițiilor art. 33 din Procedura Internă din 11 aprilie 2008 **de soluționare** a petițiilor și sesizărilor, **invocă excepția obiectului vădit nefondat sau a lipsei de obiect.**

Din conținutul petiției, rezultă că petenții se consideră discriminați în raport cu alți polițiști, care, însă, nu sunt puși la dispoziție. Cele două categorii de polițiști, respectiv cei puși la dispoziție și cei care nu sunt puși la dispoziție sunt distincte, diferența între cele două rezultând din dispozițiile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, ale cărei prevederi legale impun anumite restricții drepturilor primei categorii.

15. Astfel, polițiștii puși la dispoziție desfășoară numai anumite activități și beneficiază de alte drepturi salariale în comparație cu polițiștii care nu sunt puși la dispoziție. În ceea ce privește activitățile ce pot fi desfășurate de polițiștii puși la dispoziție, la nivelul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, conform Dispoziției D.G.P.M.B. nr. 618/2012, modificată prin Dispoziția D.G.P.M.B. nr. 5065/2013, aceștia vor efectua următoarele activități:

- a) întăresc efectivele de ordine publică, sub strictă supraveghere, în situații, deosebite, fără a lua direct măsuri polițienești;
- b) țin evidența în registrul de persoane de la camera ofițerului de serviciu și însoțesc persoanele care se prezintă în audiență sau sunt invitate la subunitatea respectivă;
- c) alături de alți polițiști, asigură supravegherea persoanelor aduse în sediul subunității pentru verificări sau cercetări;
- d) asigură securitatea sediului, sub supravegherea conducerii/ofițerului aflat la comanda subunității de poliție;
- e) activități de planificare în serviciu, grafice, raportări de diverse situații, sub strictă supraveghere;
- f) execută activități de arhivare a documentelor la Compartimentul de secretariat, sub strictă supraveghere;
- g) însoțesc transportul corespondenței, sub supraveghere;
- h) îndeplinesc activități de invitare a persoanelor la sediul poliției, fără a lua măsuri de sancționare;
- i) execută activități administrativ gospodărești la sediul subunității de poliție.

De asemenea, polițiștii puși la dispoziție au următoarele interdicții:

- a) să efectueze activități de constatare a infracțiunilor, de strângere a datelor în vederea începerii urmăririi penale și de cercetare penală, specifice poliției judiciare;
- b) să fie puși la dispoziția subunității unde își desfășurau activitatea la data punerii în mișcare a acțiunii penale, trimerii în judecată în stare de libertate ori liberare provizorie pe cauțiune;
- c) să dețină sau să folosească orice categorie de arme.

Cele două dispoziții anterior menționate au fost emise de alte persoane ce au împlinit funcția de director general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, iar activitățile desfășurate de reclamantii nu impun purtarea armamentului în timpul serviciului.

Nu orice polițist trebuie să poarte armamentul în **timpul** serviciului, ci numai în cazul în care această necesitate rezultă din atribuțiile/**sarcinile** îndeplinite. Astfel, există polițiști care nu sunt puși la dispoziție și care nu poartă armament în timpul serviciului.

În ceea ce privește pretențiile financiare ale reclamantilor relative la plata activităților desfășurate pe perioada cât sunt puși la dispoziție, trebuie să aveți **în vedere** că, potrivit art. 27²³ alin. (3) din Legea nr. 360/2002, "polițistul pus la dispoziție beneficiază de drepturile bănești prevăzute *de legislația privind salarizarea polițiștilor aflați în această situație, precum și de celelalte drepturi prevăzute în prezenta lege.*

Plata drepturilor salariale pentru cei doi petenți s-a făcut conform prevederilor H.G. nr. 1017/2015, iar în prezent conform prevederilor H.G. nr. 1/2017.

De asemenea, conform art. 63 alin. (1) din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice:

"(1) Cadrele militare în activitate, **polițiștii** și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care **sunt puși la dispoziție** în situații temeinic justificate, potrivit legii, beneficiază de solda funcției de bază avută/salariul funcției de bază avut, cu excepția soldei de comandă/salariului de comandă, precum și de celelalte drepturi salariale avute, în condițiile prevăzute prin norme metodologice aprobate prin ordin al ordonatorului principal de credite.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și cadrelor militare în activitate puse la dispoziție ca efect al începerii urmăririi penale".

Totodată, art. 65 alin. (3) din aceeași lege prevede următoarele:

"Polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare puși la dispoziție, potrivit legii, ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale sau care sunt judecați în stare de libertate ori liberați provizoriu pe cauziune beneficiază de salariul de funcție minim corespunzător gradului profesional deținut, de salariul gradului profesional și de gradațiile cuvenite, până la definitivarea situației".

16. Astfel, cei doi petenți beneficiază de coeficientul de ierarhizare minim al salariului pentru funcția îndeplinită, corespunzător gradelor profesionale pe care le au.

Totuși, trebuie subliniat că, potrivit art. 27²⁹ din Legea nr. 360/2002, "atunci când s-a dispus clasarea, renunțarea la urmărirea penală, achitarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, precum și în cazul încetării procesului penal, polițistul este repus în funcția deținută și în toate drepturile avute la data punerii la dispoziție sau suspendării, inclusiv de compensare a celor de care fost privat pe perioada punerii la dispoziție sau suspendării".

Pentru considerentele expuse mai sus, solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată și resingerea petiției ca fiind **vădit nefondată, având în vedere că cei doi petenți sunt polițiști puși la dispoziție ce pot desfășura numai anumite activități pentru care sunt remunerați în mod corespunzător.**

17. Situația juridică a polițiștilor puși la dispoziție diferă de situația juridică a celorlalți polițiști. Mai mult decât atât, nu se identifică vreun criteriu de discriminare dintre cele enumerate în cuprinsul art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000.

V. Motivele de fapt și de drept

18. Colegiul director reține că petenții în calitate de polițiști au fost puși la dispoziție pentru săvârșirea unor fapte penale, motiv pentru care nu au mai primit sporul pentru misiuni specifice polițienești și neaprobarea purtării de armament în desfășurarea misiunilor specifice polițienești pentru faptul că au fost puși la dispoziție (există un proces penal).

19. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, ce prevede că „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.*

20. Colegiul director urmează a respinge excepțiile invocate de către părțile reclamate urmând a se pronunța pe fond.

21. Astfel Colegiul director va analiza și se va pronunța asupra situației semnalate, urmând a aprecia în ce măsură fapta sesizată întrunește condițiile existenței unei fapte de discriminare.

22. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

23. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

24. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petenți se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

25. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de

aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

26. În speță, petenții apreciază că sunt discriminați prin neacordarea sporului pentru misiunile polițiștilor și neaprobarea purtării de armament în desfășurarea misiunilor specifice polițienești pentru faptul că au fost puși la dispoziție (există un proces penal). Față de aceste cerințe minime și obligatorii, din conținutul petiției, rezultă că petenții agenți puși la dispoziție se consideră discriminați în raport cu polițiștii activi. Cele două categorii de polițiști, respectiv cei puși la dispoziție și cei care nu sunt puși la dispoziție sunt distincte, diferența între cele două rezultând din dispozițiile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, ale cărei prevederi legale impun anumite restricții drepturilor primei categorii. Astfel, polițiștii puși la dispoziție desfășoară numai anumite activități și beneficiază de alte drepturi salariale în comparație cu polițiștii care nu sunt puși la dispoziție.

27. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile, nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petenți, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepțiile invocate de către părțile reclamate urmând a se pronunța pe fond;
2. Pe fond, nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (nu sunt situații comparabile) potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data: 03.07.2018;

Redactat și motivat de F.V., P.C.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu